

שיעורי חינוך

פונעם ראש ישיבה שליט"א

פראקטישע עצות און הדרכות פאר עלטערן, מלמדים, מחנכים און מחנכות

פרשת ואתחנן
שנת תשפ"ה

גליון
ק"ט

שיעורים אין חינוך

פונעם ראש ישיבה שליט"א

אידישע מידות

אין א בריוו, עטץ וועטס קענען לייענען דעם ענטפער אין 'עצתו אמונה'. [ביים אפטיילונג פון די בריוו פונעם מיר אראפ דעם בריוו]

אבער פון די אנדערע זייט איז אין 'היכל הקודש' גרינגער צו זיין א מלמד, ווייל מיר האבן די חיוזק פון רבי'ן, און מיר האבן די עצות פון 'התבודדות ותפלה'.

די מוסד מוז זיך פירן לויט ווי מוהרא"ש האט אונז געלערנט

אין חב"ד איז דא א נעץ פון ישיבות מיטן נאמען 'ישיבת תומכי תמימים', דאס איז די איינציגסטע פליגל פון חב"ד וואס דער ליובאוויטשער רבי זכר צדיק לברכה האט געהייסן אראפנעמען זיין נאמען, עס איז נישט געשטאנען 'בנשיאות...' פארוואס? ווייל איין מאל ביי א דינער פאר די ישיבה האט מען דארט געזינגען דעם ניגון 'התקנה' פון די ציוניסטישע מדינה, האט דער ליובאוויטשער רבי געזאגט: **"ב"י א דינער פון מיין ישיבה זינגט מען דעם ניגון פון די ציוניסטישע מדינה? נעמט אראפ מיין נאמען פון די ישיבה!"**

די זעלבע זאך זאג איך ענק: איך וועל נישט מקפיד זיין אויב מען וועט אראפ נעמען מיין נאמען פונעם טאוול, אבער פל זמן מען לייגט ארויף אויף אונזערע תלמוד תורה'ס און אונזערע מיידל שולעס א טאוול: **"בנשיאות הראש ישיבה שליט"א"**, וועל איך זייער אכטונג געבן עס זאל זיך פירן אויפן ריכטיגן וועג, אזוי ווי איך האב מקבל געווען פון מוהרא"ש זכותו יגן עלינו.

מען זאל ארבעטן מיט הארץ

אז מען לייגט ארויף מיין נאמען אויף די מוסד, בעט איך ענק, מען זאל ארבעטן מיט הארץ. נעמט א ביכעלע, פארשרייבט זיך די נעמען פון אלע קינדער, און מאכט זיך א חשבון: 'ווי לאנג די יאר איז - האט שוין דער קינד באקומען פון מיר א גוט ווארט? א

פאר דו וואלטסט געארבעט אין א קליידער געשעפט, [מוהרא"ש האט אנגעכאפט א ביישפיל פון א קליידער געשעפט וואס האט געהייסן אזוי ווי מיין לעצטע נאמען], וואלטסטו געענטפערט: **"איך האב געשניטן סחורה"**, וועט מען זיך פרעגן: וואס? זיבעציג יאר האסטו געשניטן סחורה? די פאר יאר וואס מען האט זיך געגעבן האסטו געשניטן סחורה? אבער יעצט וועסטו ענטפערן: **"איך בין געזיצן מיט בחורים און קינדער, איך האב זיי געזאגט נאכאמאל און נאכאמאל אז מען קען רעדן צום אייבערשטן, און אז עס לוינט זיך צו עפענען די גמרא, און ווי חשוב עס איז אז מען לערנט תורה, און אז עס לוינט זיך צו זיין הייליג!"**

אין היכל הקודש איז די ארבעט שווערער און גרינגער...

טייערע מלמדים, עס איז א שווערע ביטערע ארבעט צו זיין א מלמד, קיינער ווייסט נישט וואס א מלמד מאכט מיט א טאג אין חדר; קיינער ווייסט נישט וואס דער מלמד פון זיין זון איז היינט אריבער מיט זיין זון, ווי ער האט זיך נאכאמאל איינגעהאלטן זיך נישט אויפצורעדן און נישט צו שרייען אויף אים. און דא אין 'היכל הקודש' איז עס נאך שווערער, ווייל אין אנדערע פלעצער קען מען כאטש געבן א ציפ פאר א קינד, אז דער קינד זאל געבן א שריי "אה!" און ער זאל עס געדענקען אויף אייביג... - אבער אין 'היכל הקודש' לאזט נישט דער הייליגער רבי מען זאל שלאגן און ציפן, מען קען נאר רעדן נאכאמאל און נאכאמאל.

איך האב היינט באקומען א בריוו פון א אינגערמאן וואס דאווענט ביי אונז שבת, ער שיקט נישט די קינדער אין ברוסלב, ער פרעגט מיר: **"וואס זאל איך טון אז מיין קליינער כתב ב' אינגל קומט אהיים פון חדר און זאגט אז ער האט געכאפט פון זיין מלמד דריי שטראפן אין איין טאג?"** איך האב אים געענטפערט

מיטן אייבערשטן'ס הילף ברענגען מיר אייך א שיעור וואס דער ראש ישיבה שליט"א האט געגעבן פרשת וישלח שנת תשפ"ד לפרט קטן.

ברוכים הבאים בשם ה', טייערע מלמדים און מחנכים, די בכל אתר ואתר.

חסדי השם יתברך, אז דער אייבערשטער געבט מיר די זכיה און פח נאכאמאל מחזק צו זיין די טייערע מחנכים.

דאס גרויסקייט פון מלמדים

אוי איז דאס הייליגקייט פון מלמדים! אוי איז דאס גרויסקייט פון מלמדים! אוי איז דאס גרויסקייט פון א מלמד וואס די קינדער זענען אים צום הארץ; ער גייט יעדן אינדערפרי 'התבודדות', ער בעט פאר די קינדער, און ער ווארט אפ די קינדער.

מען קען זיך נישט פארשטעלן דער שחר פון א מלמד. צו זיין א מלמד איז נישט קיין 'פרנסה', ווער עס דארף פרנסה זאל גיין זוכן פרנסה, עס איז דא גענוג פרנסות צו טרעפן, א מלמד איז א זאך פון הארץ, עס איז א יוניק (העלדישע) זאך, עס איז נאר געמאכט פאר מענטשן וואס פארשטייען צו דעם.

וואס וועט מען ענטפערן נאך די זיבעציג יאר?

איך וויל ענק דערציילן א מעשה וואס איך האב געהאט מיט מוהרא"ש. איך בין אמאל געווען זייער צעבראכן [עס מאכט זיך נאך אסאך מאל אז איך ווער זייער צעבראכן, אבער דעמאלט בין איך געווען זייער זייער צעבראכן]. מוהרא"ש האט עס געזען ברוח הקודש, און מוהרא"ש רופט מיר אן אויפן טעלעפאן, מוהרא"ש פרעגט מיר: **"וואס ביסטו אזוי צעבראכן?"** איך האב גארנישט געענטפערט, און מוהרא"ש זאגט מיר: די פאר יאר וואס מען לעבט גייט אריבער, נאכדעם קומט מען ארויף אויבן אין היכל, מען וועט זיך פרעגן: **"וואל, וואס האסטו געטון אונטן אויף דער וועלט?"** שטעל זיך

שמייכל? א גוט מארגן? אדער כאטש עפעס?!
מיט 'קינדער' קען מען זיך נישט אומגיין
אזוי ווי מען גייט זיך אום מיט 'בחוברים'. איך
שיק אמאל אנוועק א בחור פון ישיבה ווייל
ער איז געקומען שפעט, דאס קען מען נישט
טון מיט קינדער, ווייל א קינד איז דאך נישט
שולדיג ווען ער קומט שפעט, דאס האט דאך
צוטון מיט זיינע עלטערן.

אויסלערנען די קינדער די מדה פון רחמנות

היינט וויל איך רעדן איבער דאס וויכטיגקייט
פון אריין ברענגען אין קינדער מידות טובות.

חכמינו זכרונם לברכה זאגן (במות עט),
אידישע קינדער האבן דריי סימנים: "רחמנים,
ביישנים, וגומלי חסדים". איינע פון די סימנים
פון א אידישע נאטור איז אז ער האט 'רחמנות'
אויף א צווייטן, א אידיש קינד קען נישט זען ווי
מען שלאגט אדער מען טשעפעט.

אלס קינד האב איך אמאל געזען ווי מען
לויפט נאך א גוי וואס האט גע'גנב'עט אן עפל,
מען שלאגט אים צאם, מען לייגט אים אריין
אין א מיסט קאסטן (גארבעדזש קען) און
מען טאנצט אויף אים... איך געדענק ווי איך
בין אהיים געקומען און געוויינט פון רחמנות
פאר וואס מען שלאגט א מענטש?

אויך פלעג איך אלס קינד וויינען ווען איך
האב געזען אין קעמפ ווי קינדער נעמען א
שפיין (ספיידער) און ציען ארויס זיינע פיסקלעך.
איך פלעג טראכטן צו מיר: 'וואס טוסטו דא?
זי האט דך געטשעפעט? אז עס שטערט דך?
קענסטו עס אנוועק שטופן, אבער פאר וואס
פייניגסטע איר?'

בעט איך ענק זייער, לייגט אריין אין די
קינדער די מדה פון רחמנות, עס זאל חס
ושלום נישט זיין אזא זאך אז אפאר קינדער
זאלן זיך צוזאמענעמען און מאכן א ווינט אין
פתח צו בולען (פייניגן) איין קינד, ווייל ער איז
גראב, אדער ווייל ער איז נישט אזוי שארף ווי
די אנדערע קינדער.

אויב איז דא א קינד וואס וויל נישט רעדן
מיט א צווייטן, ער איז ברוגז אויף א צווייטן, ער
וויל נישט זיצן נעבן א צווייטן, ער וויל נישט
קוקן אויף א צווייטן, אדער ער איז מקנא א
צווייטן, זאלט עס זאגן פאר די קינדער: "דער
אייבערשטער איז דא! מען דארף האבן גוטע
מדות, מען דארף זיך ליב האבן; אז א קינד בעט
דיר עפעס, זאג אים נישט: 'שנאמער...' נאר געב
אים עס, און אז א קינד איז איבערוואגיק - טאר
מען אים נישט טשעפען".

גוט אויפזוכן ווער עס איז דער רודף

ווען א קינד קומט ביטערליך וויינען אז
אייער האט אים געשלאגן, קען מען נישט

נעמען שריט פאר מען הערט רואיג אויס די
גאנצע מעשה, און מען זעט ווער איז באמת
שולדיג.

שלמה המלך זאגט (קהלת ג, טו): "והאלקים
יבקש את נרדף", דער אייבערשטער זוכט
אויף דעם מענטש וועם מען רודף'ט, פרעגט
מוהרא"ש, פאר וואס שטייט: 'יבקש' - מען
זוכט אויף, וואס איז דא צו זוכן? עס וואלט
געדארפט שטיין: ויהאלקים 'יראה' את נרדף
- דער אייבערשטער זעט דעם נרדף! זאגט
מוהרא"ש, מען דארף דאס אויפזוכן, עס איז
נישט קיין גרינגע זאך צו טרעפן, ווייל אסאך
מאל מאכט דער רודף א פנים כאילו ער איז
א 'נרדף'...

עס איז דא א קינד וואס האט א שווערע
נאטור, אז ער קען שטעל ווערן אויפגערגט, און
ווען ער ווערט גערעגט הייבט ער אן צו שלאגן
און טשעפען, קומט א קינד שטילערהייט און
ציט אים אן, ער רעגט אים ספעציעל אויף,
נאכדעם קוקט אויס ווי דער קינד מיטן שווערן
נאטור שלאגט שוין ווייטער... און ער איז
שוין ווייטער א צרה לייט... ווען באמת ביסטו
שולדיג, ווייל דו האסט אים אנגעצויגן, דו
ביסט דער רודף!

הערט שוין אויף נאר ליב צו האבן די צוויי
דריי קיטע (בא'חנ'טע) קינדער, מעקסט שוין
אויך קוקן אויף 'מיינע קינדער' וואס זענען
נישט אזוי קייט... איך זאג עס מיט א ביישפיל
אויף מיינע קינדער ווייל איך וויל מען זאל מיר
אויסהערן, אבער איך רעד בכלליות; עס איז
זייער ביטער אויב נאר די צוויי דריי קיטע
קינדער באקומען די 'גוט מארגן', און זיי זענען
די 'מ'חסים', און זיי זענען אלץ גערעכט ביי א
'ריגער'.

אויפהייבן די קינדער וואס זענען מוותר

הייבט אויף די קינדער וואס זענען מוותר
און זיי קריגן זיך נישט. אז א קינד האט
נאכגעגעבן, ער האט מוותר געווען, - מאכט
פון אים אן עסק; טראגט אים אויף די אקסלען
מיט א קרוין, אלע זאלן זען דער חשוב'ער
אינגל וואס האט מוותר געווען.

א מורא'דיגע מעשה צו דערציילן פאר די קינדער

די וואך איז ארויפגעקומען צו מיר א איד,
ער האט מיר דערציילט זייער א שרעקעדיגע
מעשה. דער איד דערציילט מיר אזוי: אלס
קינד האט ער גערעדט זייער זייער נישט
קלאר, די קינדער פון זיין פתח האבן אים
זייער שטארק געטשעפעט וועגן דעם; מען
האט אים אויסגעטרינקען זיין בלוט, זיינע
עלטערן האבן אים גענומען צו 'ספ'יטש'
טעראפ'י, מען האט אויסגעלערנט ווי אזוי צו

רעדן קלאר, אבער זיין רעדן האט זיך גארנישט
פארבעסערט, די 'מומחים' האבן געזאגט פאר
זיינע עלטערן: "זיין זון ווייסט שוין פינקטליך
ווי אזוי צו רעדן, נאר ער וויל זיך נישט טוישן"...
און דאס איז געווען אמת, ער האט טאקע
פינקטליך געוואוסט וואס ער האט צו טון צו
קענען רעדן געהעריג, נאר וויפאלד מען האט
אים געטשעפעט וועגן זיין רעדן, האט ער
זיך געשעמט אנצוהייבן ארבעטן אויף זיך צו
קענען רעדן געהעריג.

ווען ער איז עלטער געווארן האט ער חתונה
געהאט אין א צווייטע מדינה, דארט האט ער
מחליט געווען אזוי ווי קיינער קען אים נישט
דא, וועט ער אנהייבן צו ארבעטן צו רעדן גוט,
און היינט רעדט ער שוין ברוך השם געהעריג.

לעצטנס טרעפט אים א אינגערמאן, א
קינד פון איינער וואס האט געלערנט אין זיין
פתח, און דער אינגערמאן דערציילט אים אז
אלע זיינע קינדער רעדן זייער נישט קלאר, און
דער אינגערמאן זאגט אים: "מיין טאטע האט
מיר געזאגט אז דו האסט אויך געהאט די זאך
אלס קינד, וויל איך דיר פרעגן ווי אזוי האסטו
זיך טאקע ארויסגעטרייט פון דיין שוועריקייט?"
דער איד זאגט מיר: איך האב זיך געדארפט
איינהאלטן צו זאגן פאר דעם אינגערמאן:
"וואס?! דיין טאטע האט דיר געזאגט אז איך
האב דאס געהאט אלס קינד? דיין טאטע האט
מיר דאך אויסגעצאפט דאס בלוט, און ב'ני בנים
הרי הן כבנים', אייניקלעך זענען ווי אייגענע
קינדער (עיין במות סב); דאס איז זיין שטראף אז
זיינע אייניקלעך קענען נישט רעדן געהעריג!"

איך וויל עס זאלסט דערציילן די מעשה
פאר די קינדער, זיי זאלן זען אז אויב מען
טשעפעט אנדערע קינדער - באקומט מען אן
עונש.

מען טאר נישט אויפהייבן די הענט אויף אן אנדערן

לערנט אויס די קינדער אז איד קען נישט
אויפהייבן א האנט אויף אן אנדערן! די הייליגע
חכמים זאגן (סנהדרין נח): "המגביה ידו על חבירו
אף על פי שלא הכהו נקרא רשעו" - ווער עס
הייבט אויף זיין האנט אויף א חביר, אפילו ער
האט אים נישט געשלאגן, ווערט אנגערופן א
'רשע'.

זאגסט פאר די קינדער די הלכה אז דאס
ווארט 'רשע' איז א ווארט וואס מען טאר נישט
סתם אזוי זאגן אויף א איד, אויב איינער זאגט
דאס אויף א צווייטן איז 'יורד עמו לחייו' (קידושין
כח), מען מעג אים צונעמען זיין פרנסה. און
מלמדים דארפן וויסן, ווען מען הערט קינדער
שרייען: "רשע", "רשע", דארף מען זיי זאגן אז
דער ווארט טאר מען נישט ארויס זאגן פון

מזיל!

פון דעסט וועגן זאגן די הייליגע חכמים אז א מענטש וואס הייבט אויף זיין האנט אויף א צווייטן, אפילו ער האט אים נישט געשלאגן, מעג מען אים נאך ארויפן "רשע", ווי מען זעט אין פסוק ביי משה רבינו (שמות ב, י): "וַיֹּאמֶר לְרָשָׁע לְמָה תִּכָּה רֹעֵךְ", משה רבינו האט אנגערופן דתן מיט דעם ווארט "רשע", וויבאלד ער האט אויפגעהויבן זיין האנט אויף א צווייטן, אפילו ער האט נאכנישט געשלאגן.

נישט אלעס קען מען זאגן פאר קינדער

איך וויל דא אויפמערקזאם מאכן א זאך; איך האב אמאל נאכגעזאגט א ווארט בשם מוה"ר א"ש אויף א געוויסע פאל וואס איינער טוט, אז מען דארף יענעם 'שפאלטן' דעם קאפ, יעצט רופן מיר עלטערן אן דערציילן אז זיייערע קינדער קומען אהיים פון חדר צעשלאגן, ווייל עס איז געווארן א רייץ אין חדר ווער עס געבט נאר א הייב אויף די האנט אויף אן אנדערן, מעג מען יענעם צוריק געבן וכו'. זאלט עטץ וויסן אז נישט יעדעס ווארט וואס איך זאג פאר אינגעלייט און פאר עלטערע בחורים, קען מען זאגן פאר קינדער.

מוה"ר א"ש האט עס טאקע געזאגט, אבער מען דארף וויסן ביי וועלכע פאל מוה"ר א"ש האט עס געמיינט, און עס איז זיכער אז מען טאר דאס נישט זאגן פאר קינדער.

איך וואונדער זיך זייער: וואס איז מיט דיר? דאס זאגסטו פאר קינדער? דו האסט נישט וואס צו רעדן צו קינדער? דו פארשטייסט אויך אז נישט אלעס וואס מוה"ר א"ש האט געזאגט - קען מען איבער זאגן פאר די קינדער, קיינער וויל נישט איך זאל זאגן פאר די קינדער וואס מוה"ר א"ש האט געזאגט: "א מלמד וואס קומט שפעט זאל גיין זוכן א צווייטע ארבעט", ווייל באלד ווערסטו אויס מלמד...

רוב מלמדים האבן דאך גארנישט געהערט פון מוה"ר א"ש אליין, אלע שיינע זאכן וואס עטץ ווייסט פון מוה"ר א"ש - האבן ענק דאך נאר געהערט פונעם 'ראש ישיבה' בשם מוה"ר א"ש, זאלט עטץ דאס אויך אננעמען פון דער ראש ישיבה. [ביים אפטיילונג פון די בריוו גרענען מיר אראפ א בריוו וואס דער ראש ישיבה האט געשריבן איבער דעם ענין].

אונזער מוסד זאל נישט ארויס געבן קיין 'סעקיויריטי גארד'ס

דער ראש ישיבה שליט"א האט זיך זייער געבעטן פון טיפן הארצן: איך בעט ענק מיינע טייערע מלמדים, האסטו רחמנות! איך בעט ענק פון הארץ ארויס, שטייטס אויף דער וואך, לייגט אריין אין די קינדער מידות טובות, עס זאל נישט ארויס קומען פון אונזער חדר

דער מלמד באמערקט אז מעשה, דערמאנט דאס דעם מלמד ער זאל נאכאמאל רעדן פון דעם.

אז מען רעדט צו קינדער פון 'שמירת הברית' - געבט מען זיי לעבן! ווייל אלע צרות וואס א מענטש מאכט מיט אין זיין לעבן, פון ארעמקייט און אנדערע יסורים, אלעס קומט פון די עבירה! קענסט איינשפארן אלע צרות פון די קינדער, קענסט זיי געבן לעבן.

אז מען רעדט צו קינדער פון 'שמירת הברית', וועלן די קינדער אויפנוואקסן הייליג און ריין, זיי וועלן בכלל נישט וויסן וואס דאס מיינט 'פגם הברית'. ברוך השם מיר האבן תלמידים וואס האבן געלערנט ביי אונז אין חדר, וואס גייען צו די חתונה זויפער, זיי ווייסן נישט וואס דאס איז 'פגם הברית', פשוט כמשמעו! און דאס איז נישט נאר איין קינד, א 'יחיד בדור', נאר ברוך השם אסאך קינדער! אונדא איז דא אויף דעם ליצנות וכו', מענטשן קענען דאס נישט גלייבן, אבער דאס איז דער מציאות!

ביי הפסקה איז אויך דיין צייט צו זיין מיט די קינדער

נאך איין זאך וויל איך בעטן פון די מלמדים, עס זענען דא מלמדים וואס טראכטן אז ביי הפסקה אדער ביי לאנטש איז נישט זייער צייט צו זיין מיט די קינדער, און גלייך ווען עס ווערט הפסקה אדער לאנטש, וואקן זיי ארויס פון פתח; איך האב פאר ענק גרויס גייעס ביי 'הפסקה און ביי מיטאג' איז נאך ענקער צייט צו זיין מיט די קינדער!

מען קען נישט אנוועק גיין ביי מיטאג פון חדר און זיך אריין זעצן אין א קיאסק מיט א קאמפיוטער. מיטאג צייט איז געמאכט זיך אביסל אפצורופן און קומען צו זיך, אבער דו מעגסט זיך אויך דרייען צווישן די קינדער און מיטהאלטן וואס עס טוט זיך ביי זיי.

בכלל זאל מען וויסן, אויב דו האסט צו שטארק ליב דעם 'קאמפיוטער', די קאמפיוטער איז דיין פעיווערד (באליבטע) זאך, די רגע וואס דו ענדיגסט מיט די קינדער - לויפטו אנוועק צו די קאמפיוטער, זאלסטו מיר טון א טובה און אפלאזן דאס מלומדות.

איך וויל האבן א חלק אין ענקער הייליגע ארבעט

איך פרוביר און איך בעט דעם אייבערשטן איך זאל קענען האבן א חלק אין ענקער הייליגע ארבעט, און איך האף אז מיט דעם וואס איך בין ענק מחזק איין מאל א וואך, האב איך א שטיקל חלק אין ענקער הייליגע ארבעט.

דער אייבערשטער זאל העלפן, עטץ זאלסטו האבן הצלחה און סייעתא דשמיא, אמן.

מענטשן וואס קענען שלאגן, אז מען וועט דארפן האבן 'סעקיויריטי גארד'ס' (שומרים), 'באקסערס' און מענטשן וואס קענען שלאגן אנדערע, זאל מען דארפן גיין זוכן אין אנדערע מוסדות... מיר זאלן נישט האבן די זאכן, מיר זאלן אפילו נישט וויסן ווי אזוי מען טוט דאס.

דער מלמד זאל זאגן: א איד שלאגט נישט!

אז א קינד קומט יעדן טאג אהיים זאגן: "מען טשעפעט מיך", זאל מיר דער טאטע פונעם קינד פרעגן וואס צו זאגן פארן קינד, אבער 'דער מלמד' מוז אנזאגן די קינדער: "עס איז נישטא אזא זאך שלאגן! א איד שלאגט נישט! ווער עס שלאגט וועט באקומען א קנס, ער וועט נישט קענען זיין אין פתח ווען מען דערציילט די מעשיות פון צדיקים!"

פאן פייט'ס איז סם המות

באזונדער זאלט עטץ אויסלערנען די קינדער זיי זאלן נישט מאכן קיין 'פאן פייט'ס'; מען נעמט א קינד אדער א בחור, מען לייגט אים אראפ אויף דער ערד און מען ווארפט זיך ארויף אויף אים און מען צעדריקט אים, ליידער קען מען דאס זען אין ישיבות ווי איין בחור לייגט אויף אן אנדערער בחור, זיי מאכן א פאן פייט, רחמנא ליצלן. דאס איז 'סם המות' פאר קדושה, דאס טאר מען נישט טון!

רעדן צו די קינדער פון 'שמירת הברית'

אז איך בין שוין אריין אין א שמועס צו רעדן פון דעם, וועל איך שוין רעדן פון 'שמירת הברית'.

טייערע מלמדים, זאגט פאר די קינדער אז מען טאר נישט לייגן די הענט אויף דעם אות ברית קודש, ווייל דער אייבערשטער לאזט נישט!

יעדעס מאל וואס א מלמד שרייבט מיר אין א בריוו: "היינט האב איך געטראפן א אינגל זיך באהאלטן מיט אן אנדערער קינד טון נישט איידעלע זאכן", זאג איך פארן מלמד אז ביי זיי איז עס נאכנישט קיין עבירה, מען רעדט דאך פון נורסערי אדער פתח א' קינדער, פאר זיי דארף מען עס נאך פשוט אויסלערנען, אבער דער אייבערשטער פירט פינקט צו אז מען כאפט פון צייט צו צייט ווי איין קינד באהאלט זיך מיט א צווייטן וכו', צו דערמאנען דעם מלמד נאכאמאל צו רעדן דערפון.

עס איז דאך שווער פאר א מלמד צו רעדן פון 'קדושה', מען האט נישט קיין כח צו רעדן פון דעם, ווייל ווען מען רעדט פון 'קדושה' דארף מען האלטן קאפ און פארדעם פרעגן ווי אזוי צו רעדן, עס איז גרינגער צו רעדן פון זאכן וואס מען דארף נישט האלטן קאפ אויף יעדעס ווארט וואס מען זאגט ארויס, אבער אז

וואס טו איך ווען מיין אינגל איז צופיל באשטראפט געווארן אין חדר?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א, וואס טו איך אז מיין בתה ב' אינגל קומט אהיים און דערציילט אז זיין רבי האט אים באשטראפט דריי מאל אינעם זעלבן טאג, און איין מאל האט ער געבאפט א ציפ? יישר בח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת ויצא, ט' כסליו, שנת תשפ"ד לפרט קטן לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

עס איז זייער וויכטיג זאלסט האבן א פרינואטע קשר מיט די מלמדים פון זיינע קינדער; עס איז גאר אנדערש די צוגאנג וואס דער מלמד האט צום תלמיד ווען ער קען די עלטערן.

גיי אריבער צום מלמד און געב אים גוטע ווערטער, זאג אים ווי צופרידן דו ביסט און ווי דיין קינד בליעט, אויף זאלסטו אים פרגען צי ער איז צופרידן און אויב דער קינד איז דרף ארץ'דיג, אזוי צוביסליף זאלסטו אים פרגען אויב עס פעלט אויס ציפן; זאג אים מיט שיינעם אז אויב ער האט א פראבלעם מיטן קינד זאל ער דף רופן און דו וועסט רעדן צום קינד.

מען קען זיך נישט פארשטעלן ווי שווער מלמדים ארבעטן, און דער עיקר שוועריקייט איז - אז מען איז זיי נישט מחשיב און מען אינטערעסירט זיך נישט. דער מלמד זיצט מיט א גאנצע פתה קינדער, די ארבעט איז זייער זייער

שווער, די קינדער פרובירן אויף אלע וועגן ווי אזוי אים ארויסצונעמען פון די גלייזן, ביז ער פארלירט זיך; וואלטן די עלטערן געהאט חכמת הטוב, געקומען זאגן שפח, געקומען זיך אינטערעסירן - וואלט דער מלמד געארבעט גרינגער.

וואויל איז פאר די עלטערן וואס אינטערעסירן זיך שטענדיג אויף די קינדער און ארבעטן מיטן מלמד; וועלן זיי זען שיינע פירות, די קינדער וועלן אויסוואקסן געזונט און ערליך.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

(קונטרס עצתו אמונה פרשת וישב - חנוכה תשפ"ד)

לערנען די קינדער אז א איד שלאגט נישט

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת ויצא, ח' כסליו, שנת תשפ"ד לפרט קטן

לכבוד מיין טייערער ... גרו יאיר, מלמד בתלמוד תורה היכל הקודש, קרית ברסלב ליבערטי

וואויל איז דיר און וואויל איז דיין חלק אז דו ביסט א מלמד, זיינע טעג און יארן גייען אריבער מיט אזא הייליגע ארבעט. די עלטערן זענען זייער צופרידן, עס קומט צוריק גאר גוטע גריסן.

איך וויל באמערקן א וויכטיגע זאך, סיי פאר דיר און סיי פאר אלע מלמדים, תלמידי היכל הקודש; נישט אלעס וואס מוהרא"ש האט געזאגט - איז גוט צו זאגן פאר קינדער. צום ביישפיל, מוהרא"ש

האט אונז געלערנט, אויב איינער שלאגט דך - השכם להרגו וכו', אבער פאר קינדער איז דאס נישט ריכטיג צו זאגן, ווייל עס וועט נישט נעמען לאנג וואס אלע וועלן חס ושלום ליגן מיט געשפאלטענע קעפ, ווייל מוהרא"ש האט געזאגט מען דארף שפאלטן דעם קאפ.

געב איבער פאר אלע מלמדים זיי זאלן צוריק ציען פון דעם, זיי זאלן לערנען די קינדער אז א איד שלאגט נישט, ביי די אומות איז דא די זאך פון שלאגן, און עס טאר נישט זיין אזא זאך א קינד זאל ניצן הענט צו שלאגן.

מלמדים דארפן זייער אכטונג געבן מען זאל נישט רודפן קינדער, מלמדים דארפן מיטהאלטן און גוט נישטערן און דערגיין - ווער עס איז דער רודף און ווער עס איז דער נרדף, און שטיין אויף די וואך מען זאל זיך נישט טשעפען.

נישטא קיין שבר אויף די וועלט צו באצאלן מלמדים וואס לערנען אויס די קינדער מידות טובות ויראת שמים

...

(קונטרס עצתו אמונה פרשת וישלח תשפ"ד)

חינוך אפטיילונג

אויף קול ברסלב

צו הערן אלע שיעורים אויף חינוך

פון דער ראש ישיבה שליט"א

אויף קול ברסלב

דרוקט: 1-2-4-2

- שמעו ותחי נפשכם -

צו באקומען וועבסליד דעם גליין, ביטע שרייבט צו: chinuchgilyon@gmail.com

קול ברסלב

קוואל פון חיזוק (פרויקט) - שיעורים; מעשיות פון תפלה; רעסעפיס; און נאך

845-351-9060 / 212-444-9169

ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 / קאנאדא 438-320-9090

חיזוק יומי אימעיל / chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מעדיזשינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מעשיות פון תפלה און נאך

212-444-9191 / 845-351-0910

ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 4383008080

בעלגיע 3235003461 / ארגענטינע 11552354370